

જાડરી સાંપ

યાને

કટોરાભર ખુન.

નામક નાટકના ગાયનો અને ટુંકસાર

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

એમપાયર નાટક કંપની

મેનેજર:—રૂસ્તમજી અરદેશર જિરાદર.

હાલ મુકામ:—સુર્યપ્રકાશ થિએટર, સુરત.

સુરત ખપાટીયા ચક્રાપર આવેલા 'સમાચાર' પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મેસર્સ 'વિદ્યાર્થી' એન્ડ કંપની તરફથી દેસાઇ અળખાંતરાય
રતનજીએ છાપી.

માવૃત્તિ પહેલી]

સને ૧૯૨૩

[પ્રત ૧૫૦૦

કિંમત ચાર આના.

ગ્રંથાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
૧૯૭૬
ગુજરાતી કાપીરાઈટ-સંગ્રહ
૪૬૮

જહેરી સાંપ

નાટકનો પુર્વ વૃતાંત

આગળના જમાનામાં અવધપુરના રાજાનો એક બાકર નામનો સેનાપતી જેણે અવધ રાજમાં ખુબજ વફાદારી કરેલ તેના બદલામાં અવધપુરના સુલતાને એક પટનાનો જીલ્લો તેને ધનામમાં આપ્યો હતો. ત્યારે સેનાપતી બાકરે મળેલા જીલ્લાને પોતાના હસ્તકમાં લેવા જતા તેના સાંથે પોતાનો મોટો છોકરો જેનું નામ યાસીમ કે જેની વય સાત વરસની હતી તે યાસીમ હમારા નાટકમાં મુખ્ય પાત્ર નહારસીમ ડાકુના નામથી જોડાયેલ માં આવશે. અને પુત્રશીલ નામની તેની બહેન જેની વય પાંચ વરસની હતી અને નાનો લાઇ સલીમ તેની વય ત્રણ વરસની હતી સેનાપતી બાકરના આ ત્રણ ફરજન હતા. અને બાકર નામે સેનાપતીને એકા નોકર તથા બીજો ધણોજ વફાદાર નોકર અકબર નામે તેમજ બીજા પણુ ધણોજ સરાઇતો સંથે પટના જીલ્લાનો કબજો લેવા જતા હતા તેવામાં રસ્તામાં એકા નોકર ગુલામ બાકરના નીચ હાથમાં એકાઇ માટે એવો વિચાર આવ્યો કે આજે ને સેનાપતીનું એકજ નામ છે. મટે આમાંથી કુથોડાક રૌનીકા ને ફેડવી અને રાતો રાત સેનાપતીને ઝેર આપી દઉં અને હુંજ પટનાનો જીલ્લો લઇ લઉં ત્રણ સરાઇતો સંથે ફરજથી સેનાપતીને મારી નાખે છે ત્યારે સેનાપતીનો મોટો છોકરો યાસીનથી ડરી પેલા નીચ ગુલામો વિચાર કરે છે કે આ મોટા છોકરા યાસીનને મારીને આ કુલામાં નાખી દઉંએ એજ વિચાર નાંકી કરી તંબુમાં જઇ યાસીન

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૭૫૬- વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જી ૨૧ ૨૦૧૫-૨૦૧૬

વિષય ૩૪૬૮:૨-૬

ને ધાયલ કરી ઉઘે મથે કુવામાં લટકાવે છે પછેથી પેલા જુના વફા
 દાર નોકરને મારવા જાય છે તેવામાં વફાદાર નોકર અકબર એના
 છોકરા અજીજને લઈ નાસી જાય છે અને પેલો બેઠા ગુલમ બાકર
 સલીમ તથા ખુરસીદ આ બે બાગકને ઘણી રીઝસાલા સાથે પટને
 જઈ રાજપનો કબજે પોતે એક નામ હોવાથી કરી લે છે અને પેલા
 કુવામાં લટકાવેલા યાસીનની શી દશા થઈ તે જોઈએ બાગી મંજીલો
 વફાદાર નોકર એકાએક કુવા તરફ આવી ચડે છે અને માણસનો
 અવાજ સાંભળી કુવામાંથી મહા મહેનતે પેલા યાસીનને બહાર
 કાઢે છે અને પોતાના માલાકના છોકરાને ઓળખી ઘણી સારવાર
 કરી સુધીમાં લાવે છે. બેડે જણા કુવાપરથી ચાલતાં એક મંજીસનું
 માથું મળી આવે છે આ માથું ને યાસીન જોઈ અને પોતાના બાપનું
 માથું હોવાથી ધાણું જ રૂઢન કરી અડસેસ કરી પોતાના વફાદાર
 નોકર અકબરે જીવતદાન આપ્યું તેને પિતા તુલ્ય માની તેની સલાહ
 લઈ પોતે એક ડાકૂ તરીકે રહેવા વિચાર કર્યો અને પોતાના બાપનું
 માથું હાથમાં લઈ ઝરતાં આસુંએ કોંઈથી આ યાસીનનું લોહી ઉઠળી
 આવવાથી પોતે પોતાના ધર્માનુસાર પ્રતિજ્ઞા કરે છે મારા બાપને
 મારનારનો બદલો લઈશ ત્યારેજ આ ડાકૂપણાથી મુકત થઈશ એવું
 પોતાના વફાદાર અકબરને કહી પોતાની એક મોટી ટુકડી જમાવી
 એક પહાડી ગુફામાં રહે છે અને પેલા બનાવટી નવાબના કાવત્રા
 જુએ છે. અને યાસીન પોતે નાહરસાંચ ડાકુ નામથી ઓળખાય છે.
 ત્યાંથી આ નાટકની શરૂઆત થાય છે.

કટોરાબર ખુન

નાટકનો ટૂંક સાર.

અંક પહેલો.

પ્રવેશ-૧-નાહારસીંગ ડાકુ પોતાના પીતાનું માથું હાથમાં લઈ નવાખથી વેર લેવાના સોગંદ ખાય છે.

પ્રવેશ-૨-ગનાવટી નવાખ પોતાના ખુશામતખોર નોકરો સાથે ખુરશીદ નામની મરહુમ નવાખની દીકરીના ઉપર ખોટી દાનત કરી પોતાના કબજામાં કેવી રીતે લેવી તેની યોજના કરે છે તેટલામાં ખુરશીદનું આવવું અને નવાખની નીચ ધારણા જોઈ તેને ધીકારવો નવાખનું બળાટકર કરવા જવું અને રાણીનું આવવું અને ખુરશીદને બચાવવું આ દેખાવ નહારસીંગ ડાકુએ છુપી રીતે જોવો.

પ્રવેશ-૩-ડાકુટર ગુલામજીભાનીનું ઘર તેમાં દુલ્હા મીયાં કસ્ટર બાજની મુલાકાત બંનેની વાતચીત.

પ્રવેશ-૪-બહેરામખાન કુ'સુમ સાથે અકબરી નામની ડાકુટર ગુલામજીભાનીની છોકરી માટે યોગ્ય વરની ગોઠવણ માટે વિચાર કરવો તેવામાં અકબરીએ પોતાના યોવનના વખાણ કરતાં પ્રવેશ થવું તેને આશ્ચર્ય થઈ અને અકબરીની છેડછાડ.

પ્રવેશ-૫-ગનાવટી નવાખની બેગમે ખુરશીદને નવાખના પંજ માંથી બચાવી પોતાના પીતાને ત્યાં રાખેલી હોવાથી બેગમના પીતા બહેરામખાંએ ખુરશીદનું લગન એક લાયક માણસ નામે નાશીર સાથે કરી આપેલ છે. ખુરશીદના લગનને એક વરસ પુરું થતાં એક છોક

રાને જન્મ આપ્યો હતો અને પુરશીદ તથા તેના ઘણી નાસીરની વાતચીત પુરી થતાં નાસીર ત્યાંથી ચાલ્યો જાય છે અને બનાવટી નવાબ પોતાના સસરા બહેરામખાન ઉપર ખદા થઇ આવવું અને પોતાના સાથીઓ પાસે બહેરામખાનનું મોં દાખી પુરશીદને તથા તેના કુમળા બાળકને ઉપાડી લઇ જાય છે.

પ્રવેશ-૬-બદલુ નોકર ડાક્ટરની ખોજમાં અને દુલ્હામીયાં પોતાની નોકરીની શીશરમાં પ્રવેશ થાય છે અને દુલ્હામીયાં બનાવટી ડાક્ટર થઇ બદલુની સાથે જાય છે.

પ્રવેશ-૭-કમીદ બનાવટી ખીમાર થઇ પોતાના પલંગ ઉપર સુષ્પ રહ્યો છે, બનાવટી ડાક્ટર દુલ્હામીયાં આવી ચાલાકી કરે છે.

પ્રવેશ-૮-શીશીની છોકરી મામુના પોતાના મહોરદાર સલીમના વખાણ કરતાં પ્રવેશ થવું સલીમ અને મામુનાનો વિનોદ કરતા જવું અંબેલી નામની એક ખુબસુરત છોકરી પોતાના આશક અજીબને યાદ આવવું.

પ્રવેશ-૯-બોયમનો ભાગ તેમાં બનાવટી નવાબે પુરશીદને કેદ કરેલી છે અને તેના છોકરાનું પારણું બુઝાવટી પુરશીદનું દેખાવું લેવામાં બનાવટી નવાબ પોતાના નોકરો સાથે આવી પુરશીદને પોતાની રાણી બનાવવા સમજાવે છે. પુરશીદ પોતે ઘણી પવિત્ર હોવાથી માનતી નથી ત્યારે નવાબ તેના કુમળાં બાળકને પારણામાંથી લઇને મારી નાખે છે તે જોઇ પુરશીદ બેલાન લઇ જમીન પર પડે છે અને ખીજ બે સાહેલીઓને પણ પેલો ખૂબી નવાબ મારી નાખે છે અને ત્યાંથી એકમ બાગી જાય છે “ ટેમલો ”

અંક બીજો

પ્રવેશ-૧-ગંગામાં નહારસીંગ ડાકુ પોતાની ભેગી કરેલી દુકડી સાથે દેખાવ દેવો.

પ્રવેશ-૨-ખનાવટી નવાખનો એક સાથી ક્યુમ તેને નહારસીંગના માથાસો કેદ કરી નહારસીંગ પાસે લાવે છે. અને નહારસીંગનો બનેલી ખુરસીદનો ધણુ ત્યાં દીવાનાની હાલતમાં આવે છે.

પ્રવેશ-૩-એક બગીચામાં રરિક્ષ આરીશ બે બચ્ચા એક ખનાવટી છોકરને નવાખના નાના છોરાનો પહેરવેશ પહેરાવી સલીમને ઠગવા આવે છે. અને આ છોકરાને મારી નાખવું તહેામત સલીમના પર મુકે છે. તે બંને નવાખ ધણુ પોતાના છોકરાને મારી નાખ્યો તે બાબતમાં ઢોંગથી રુદ્ધ કરે છે અને સલીમને ખુની તરીકે જીવમાં મોકલે છે. શરીર પોતાની છોકરી મામુનાને મારવા જાય છે, તેવામાં નહારસીંગ શરૂને મારી મામુનાને જ્યાં લે છે.

પ્રવેશ-૪-બહેરામખાન અકબરીને તેના બાપના આવાના સંભાચાર આવે છે.

પ્રવેશ-૫-હમીદ અને દુલ્લામીયા અને દુલસુમ અને બહેરામખાન આ સર્વેનો ગોટાલો.

પ્રવેશ-૬-તયખાનામાં ખુરશીદ જે તાના બચ્ચાના મરણથી દીવાનપદ્માં છે, તેવામાં તેનો ભાઈ નહારસીંગ નાસીરને લાવી ખુરશીદ સાથે મેળવે છે, અને પોતાની બહેન ખુરશીદને ત્યાં તેના બનેલી નાસીરને નહારસીંગ પોતાના સાથે લઈ જાય છે.

પ્રવેશ-૭-બહેરામખાનનું ઘર તેમાં ખનાવટી ડો. દુલ્લામીયા હવે ડાક્ટર ગુલામજીલાનીનો વેશ છોડી દે છે.

પ્રવેશ-૮-સલીમને બનાવટી નવાબે કેદ કરેલ છે, ત્યાં તેનો બાઈ નહારસીંગ ડાકુ પોતાનો બાઈ છે એમ સાચોત કરી બે બાઈ મળે છે. અને નહારસીંગ સલીમને કેદખાનામાંથી લઈ બચે છે. ૨૦૨૦.

અંક ત્રીજો

પ્રવેશ-૧-બંગલમાં નહારસીંગ પોતાના સાથીઓ સાથે બેઠો બેઠો વીચાર કરે છે કે બાપણે જે અરજ મોકલી છે તેનો બવાબ કેમ ન આવે. તેવામાં બવાબ લઈ એક માણસ આવે છે અરજ વાંચી નહારસીંગ અવધ બવા તૈયાર થાય છે. અને પછીથી ચંબેલી અને તેનો આજ્ઞક અછેડની પ્યાર મહોબ્બતની વચ્ચે.

પ્રવેશ-૨-કુલસુખ અને દુલ્હા મીવાંતું વાતચાત અને પ્યારની મુશ્કેલી.

પ્રવેશ-૩-સુલતાન અવધ નહારસીંગ ડાકુની અરજ વાંચી બહુજ વીચારમાં પડે છે કે શું કરવું. ?

પ્રવેશ ૪-દુલ્હા મીવાંતું કુલસુખ સાથે બગન અને હમીદનું અકબરી સાથે બગન

પ્રવેશ-૫-સુલતાન અવધનો દરબાર તેમાં નહારસીંગ ડાકુ ત્યાં બનાવટી નવાબનો ઇનસાફ કરી નહારસીંગ પોતાનું અક્કલી નામ માસીન બતાવી પોતાના બાઈ સલીમને પટનાનું રાજ સુલતાન પાસે અપાવવું અને બનાવટી નવાબને લીધેના પગમાં દયાની મારી નખાવે. ચંબેલીના અછત સાથે બગન.

આમીન ! આમીન ! !

આમીન ! ! !

સમાપ્ત.

જહોરી સાંપ

નાટકનાં પાત્રો.

(પુરૂષ પાત્રો)

મુલતાને અવધ—અવધપુરનો આદશાહ.

બાકર—પોતાના માલીકનું ખુન કરી રાજ પચાવનાર ફરેખી નવાખ.

શરીફ, કંચુમ, આરીશ—ફરેખી નવાખના સાથી

સલીમ—રાજ્યના ખરા માલીકનો નાનો શાહજહો અને ફરેખી નવાખનો ખજાનચી.

નાહરસીંગ—અસલી નવાખનો મોટો શાહજહો યાત્રીન ખીન બાકર.

અકબર—પટનાના ખરા નવાખનો વફાદાર નોકર

અલ્લુ—અકબરનો દીકરો ચંમેલીનો આશક.

બહેરામખાં—પટનાનો માજી વજીર અને ફરેખી નવાખનો સસરો.

હમીદ—બહેરામખાંનો છોકરો અકબરીનો આશક.

દુલ્હાંમીયાં—કબુતરગાજ કલકતાનો કડકા બંગાલી, કુલસુમનો પુરાનો આશક

બહુ—બહેરામખાંનો ડરપોક નોકર.

ડા. ગુલામ જોડાન—ગાંધીપુરનો સિવિલ સર્જન અકબરીનો બાપ.

કમર—ફરેખી નવાખનો છોકરો.

નાસિર—ગાંધીપુરનો ગરીબ સ્થિતિનો રહીશ, ખુરશીદનો વર.

તે ઉપરાંત—વજીર, દરબારી નોકર, સિપાઇ, પોસ્ટમેન, ગ્રહ વગેરે.

સ્ત્રી પાત્રો.

ધેમમ—બહેરામખાંની છોકરી તે ફરેબી નવાબની મહોરદાર.

ખુરશીદલકા—પટનાના અસલી નવાબની શાહનદી, નાસીરના મહોરદાર.

અંબેલી—મામુનાની બેનપણી, અજીઝના માથુક.

ડાલી—એક અસરાફ ખવાસણી.

કુલસુમ—બહેરામખાંની વીધવા બેન બાદમાં દુલ્હમીયાંના મહોરદાર

અરબન—ડાક્ટર ગુલામ જેલાનીની મહોરદાર

અકબરી—ડા. ગુલામ જેલાનીની છોકરી, હમીદની માથુક.

જાહેરી સાંપ

નાટકના ગાયનો

અંક પહેલો

સહેલીયાં—

૧

ખારી બેચું બેઈમસાલ જીલજલાલ લાજવાલ
નજર પડા હરજા તુહી તુહી સખમે મૌલા—ખારી-
તુ આલમકા સરજનહાર તુ હય કિદીંગાર સત્તાર
પયદા કરનહાર ગફાર માલીક પરવર સખકા
સખકુછ તુઝકો ઇબતેચાર હય, મોત જીસ્ત
નિન્નો બશર અરજો ફલકે મલક તલકકા અફસરતુ—ખારી
દારે શુબ્હો શામ તુહીઆ ગાજ તુહી અંતમ તુહી
રેહમાન રેહમાન હાયમ કાયમ રેહમાન
તુહી લા ફાની હય તુહી માઅબુદ હય
આંખોમે પિનહાં પરહરજા મોજુદ હય
તેરે કુરબાન તેરે કુરબાન તેરે કુરબાન
તુ કરીમ તુ રહીમ કાદીરકદીમ બાકી—દારી.

સહેલીયા ૧—

૨

આંખે નજીને દેંગી તેરી શીત્ત જમુએ
ઇનખી ડકી ઓસે અંક રહી હય કળ મુજે

સહેલી ૨—તેજે નીગાહ નાજને તાકા હય કયા મુજે

ગોયા ખુલા રહી હય ખુશીસે કળ મુજે

કલ મુજે કરડાલારે હાય પાસ ખુલાકે

નજર મિલાકે

ના છુરી તલવાર ના ખંજર ના લીચે

હોથમે બાલારે

તીરે અદાસે કર ગયે ખીસમીલ ચુટકીસે દીલમલ

ડાલારે—હાય.

નવાખ—

૩

હમને છે ડાકીસ ના ગનકો છુવતહી મારે કુંકાર

ખાતોકી સખ કુસુગરી ખાતિલ કરતી હય જરી જરી

શીશીમે ઉતરતી નહીં પરીસંખમંતર હય બે કાર—હમને

સહેલીયા—

૪

હમ વારીયાં ખવાહી ન ખવાહી એ અશ્ક ખારીયાં

કુલનહાર ગલેમેં; ડાલતી નાકાહે ના ડાલતી કાહે

કંઘી ચોટીસે ખેજરીયાં, નાગન અલાગનકી

ખવારીયાં—હમ.

ખ્યારી અખીયનમેં સીયાહીન સુરમા બનકે ખચરાગન

ખિસારીયાં

કારી કટારીયાં, આખરૂકી આરીયાં, ખોટી કરો

નહન કીધારીયાં

નવાખ—

૫

જાને દે જાને દે હય મહે કયા
 બેકાર હય સારી તે હારીયે ધુમ, કયસા પાપી
 હય જમાના

તુને જાના કયા પાની પાની હોરાની
 યે કયસી નાદાની ઠાની હય તૂને—જાને.
 બહુ ગુમાન હાય શૌહરપર હય કયસી નારી
 ખાતેં કુ.બુલહી બનાના, જીમેં કયા હય જો તું પીછે પડીહય
 યું મેરે, રોજકી રોજ યેહી બલા.

બહેરામ—

૬

કયસે કર રાખેં કર્વારી કુમારીયાં
 અબ નહીં વાકી બારી ઉમરીયાં
 તાનેપર તાના મુખપર મારે
 અપને પરાયે સારી નગરીયા—કયસે.
 ખ્યાહુ રચાયે કાહુસે વાંકો
 તો ન રહેગી નીચી નજરિયા—કયસે

અકબર—

૭

કહું કાંસે શરમકી હય ખાત
 મુઝિકલસે કટતી હય રાત—નિગોડી.
 મોશી સુની હય બગિચા માલીસે ખાલી
 કુલે હય ફલ કુલ પાત—દધરે મોરે.
 ગયા પહેલા જમાના—અપતો નિમાના
 ગંદરા ગયા ગોરા ગાત—મુઠ ચોલી ન અંગમે સમાત

નાસિર--

૮

નાર જાકોપતિ વરતા વહી શાદ જગમેં
 શાદ જગમેં વહી આખાદ જગમેં
 નારી પતિ વરતા જાકી વાકો સ્વર્ગ હય જીતેજી
 લખપે હોગીના ફરીયાદ જગમેં—નાર.
 પાઈ જો કરક શા નારી જીતેજી નરક હય ભારી
 સમ્પત હો સારી ખરખાદ જગમેં—નાર.

ખદલુ, દુલહા—

૯

હાય અલ્લાહ અળ કયા કરેં તખીળ અળ તલક ન મિલા
 હાય અલ્લાહ અળ કયા કરેં નસીળ અળ તલક ન ખુલા
 કહાં મર ગયે તમામ નખના ચહાંલી કામ
 હાય રેતખીળ, હાયરે નસીળ, હાયરે તખીળ
 વો મદક વો મદક વો મદક ઘર ખુલાકે સરપ્રીરાએ
 ચલે ખાખા .કદમ .કદમ .અદમ વદમસે દુલ લાએ—હાય
 અખતો દોજખકે સીવા જાઇએ પ્રીલકેર કહાં
 ફીજે પરદેસમેં જાકર ગિલઓ જોર કહાં
 વો ગુનેહગાર ગએ હાંગે લલા ઓર કહાં
 દુંદીયે રચન ખસેરે કે રલિયે ઠોર કહાં—વો મદક.

મામુના--

૧૦

ખ્યારી ખ્યારી હારે મોરે સાજના તે હારી છટા કયા
 ખ્યારી ખ્યારી લાગે

૧૬

અરસત પરસત હું મનહરસે, ફિરબી દરશનકો મનતરસે
જીયા લલચાયે મોરે સાજના તે હારી છટા કયા પ્યાહી—
ઉંકે અન્હાજપે કુરબાન ખુશ અન્હાજ હય વોહ
ઉંકે કહમોપે પ્રીદા હમ હમો હમસાજ હય વોહ
માલો .જરહુસ્નો જવાનીપે મુઝેનાજ નહીં
જીનકે દામનસે લગી હું સખમે ના.જ હય વોહ—અસરત

અંબેલી--

૧૧

સાવલ બાંકેરે ન.જર મોરી આ ગયે
ના કછ કછે ગએ ના કછ મુન ગયે
મોહે બારી હમરીચામેં રાગ લગા ગએ
કયા .ખખરથી કે કોઇ તીરે અદા હોતા હય
દેખ લેનાબી .હસીનોકા બલા હોતા હય
મીઠા મીઠાસા ચહાં દર્દ જરા હોતા હય
જખમંચ તન હાઇમેં હોતી હું સિવા હોતા હય
કિસસે પુછું કે મેરે દિલમે ચહે કયા હોતા હય.

અંબેલી--

૧૨

દેખી સૂરત તેહારી સિપઇયા
સુધ નરહી મોરે તનકીરે
નયન મિલાવત ચયન બિસર ગયો
બહુ બરીથી નજર તોરી
બિરહાકી આગ લગાઇ—સિપઇયા.

જમીપેં કિસ્તરહ અય આસમાં રહે કોઈ
 .ગમે .ખમુ શકો કયુ કર ભલા સહે કોઈ
 .હવાસ બાખતા મુહપર હવાઈ યા બેચયન
 મેરા રહે હાલજો દેખે તો કયા કહે કોઈ

હાલી--

૧૩

આલી, સુરંગ હજારા પલના, ખ્યારા પલના બુલાવે લલના
 ને અંખી અપકા ઇયાં બધા ઇયાં—

પડી રંગી રેશમકી ડોરીયા આરી આરી સખા દેવે લોરિયાં
 અનોખા પિંગુડા હિલાઈયા

ધીમીં ચાલસે મીઠી મીઠી નીંદકી બહારદે હમ વારીયાં
 અપકે હય અબકે અભી નયનરી પૈયાં પડું

લગ જાયેં મેરે લાલકે લોચનાં

બચવા ચોકેના યે સોચના પૈયાં પડું લગ જાયેં—આલી.

અંક બીજો.

સખડાકું—

૧૪

છુરી કટારી ખુદંગો પચકાં યહે તે .ગ જોહરદાર
 સિનાનો તીરોકમાનો તરકસ વહીહુંય સચ્ચે ચાર
 સિપરહય પુસ્તે પનાહ હરદમતબર બિરાદર વાર
 મદદગાર સરખસર નિગેહબાં કમરબધે હથિયાર
 મ.જેમ.જેસે લહુ પીયો ખુનીખુખારોકે
 ગલે કટેંગે બ.ડે બ.ડે પાજી નાહિન્તરોં કે
 અબદિન આયા કાટછાંટકા.

અજીજ--

૧૫

નયનનમેં શીરત જોખનકા રંગ
 ચીનીકી પુતલી તોરે ઢંગ—નયન.
 ખટક કરન હાથે કાહે અટક રહે
 નયન નયનકે સંગ—નયન.

અકબરી—

૧૬

દેખુંગી ખ્યારે અખબાકા મુખ.ડા
 ખ્યારા ખ્યારા, ખ્યારા ખ્યારા, ખ્યારારી—દેખુંગી
 ભુલે હુવે થે હમે અખતક દિલસે
 દિલસે જાયગા સારા રૌરા, સારારી
 એક મુદતકા દુઃખડા—દેખુંગી
 રખખેગા ઉલકત બહમ અખસખ કુન્ખા
 કુન્ખા શીરતા થા મારા મારા, મારારી
 દિલ ઉખડાહી ઉખડા

દુલ્હા—

૧૭

આહાહા નખુલા નખુલા ઝાસા મતલબકા લગ્નકા પાસી
એસીધા તકદીરસે પ.ડા

આહાહા ઉલટા સુલટા ચકમા થા દુબલા પતલાપઠઠા
પરખાસા તકદીરસે લ.ડા

આંખે લ.ડાઉ દીલદારસે પછશે ઉડાઉ બીમારસે.

પાયો હય ધીમેશાને ખુદાહય પાની પે આઇ બાલાઇ હય

દુલ્હા—

૧૮

ખાંધા હોસેહરા કભીબની તો હમ મુંહન દિખાયે

હાથો મેં મેંહદી રચી જાની તો હમ હાથ કટાયે

ગુજરે નૌદસેક સાલ હયે અલીવહી ખ્યાલ

હાં યાદે સનમ કમહો જીસે કયા મજલ

ખ્યારી તોરા ફંખે પુરનુંર કભી ન આંખોસે હુવાદુર

બારબારઇસ ઉલફતકી તહે દિલસે મશકુર

કુલસુંમ—

૧૯

હોગી નગર બદનામી લગર હટ મત કરના—હોગી.

ચોરી ચકોરીસે હંસના હંસના

ઇસમેં હય એક ખટકા ન મોરી દુરગત કરના

મુજસેં ન હોગી અચક્ષી દિટાઇ

વોહલી ખુલ્લમ ખુલ્લા કિસીસે ઉલફત કરના—હોગી.

દુલ્હા—

૨૦

કટી જીન્દગાની ગર્જા નવજવાની ગલે જાંજલ નડાલ
અલી હય અયજાની વહી આનાકાની કરો મંજુર વિસાલ
વાદે વધદે કહાં કે કૌલ દિજે શાદીકા શાદી કરે
વારીમંચ દુલ્હામીયા કે, હો સાદ સાદ સાદ
કૌલે હિજાબો કુબુલ મિલા જાગરમે હૌ રહી હય સનનન
જાતા રહા તેરે દિલકા ગિલા, ગલે મિલો ખુશી ખુશી

દુલ્હા—

૨૧

મિલી ખ્યારી બેટી તું મુઝે નુરે નિગાહ તુઝે
કરલું મય જીલરકે ખ્યાર
દુલારી મેરી કરલું મય જીલરકે ખ્યાર
યેથા અરમાન દેમું અપને અજબા જાનકી સુરત
ખડી હય સામને આંખો કે કયા અરમાનકી સુરત
મંચલી નવશાહ બનુગા અરજે ઘોડે ચઢુંગા
તુજકો બનાઉંગા શહબાલા, બેટા તુજકો—
ચુકા ખ્યાનમેં, બેટાથા દયાનમે
તબ તો હય ઠીક અજબા—મિલી

અંક ત્રીજો

ચોરો—

૨૨

સુન અય દુખતે અંગુર દિખાદે નુર હયા કર ફર
 નસેમે ચુર રહેં મખમૂર—સુન.
 ખાકી કલાલા ભરભર કે ખ્યાલી શીશાગર ખાલી રહે
 આંખોમે લાલી ગમે બેએએતે ડાલીકાકુર
 કાકકા ઘુંઘટ હટાદે આતશી રૂખ સારસે
 દમમેરા રૂકતો હય ઇસ બિલ્લોરકી દિવારસે
 જ નહીં ભરતા હય અયસી લજજ તે દિવારસે
 ઓ કે બે પરદા લીપટબ સિનયે મય ખારસે

સલીમ—

૨૩

કાનન સુની બાત સોયાંને બુલાઇ દોરી દોરીરે
 સુંઘ બુધ આઇ લાઇ કહાંસે
 માન બાત મોરે જિયાકી—
 અત સુખદાઇ લાઇ જહાંમેં
 આન બાન મોરે ગિયાકી—

અંબલી—

૨૪

ચલા બારે બે દહીં સિપાહીયા હર જૈયા વાહિયા
 તોરે સંગ નાહીં બોલતી—
 ગરજઇયા દૂખ દઇયા—હરજઇયા—વાહીયા—તોરે અંબ

અણજ--માનો માનો માનોજ માનો

વાદા હમારા જુઠા ન જાનો

આંખોસે આતા મોઢા જો પાતા પ્યારીકો મંચ

અપની ગરવા લગાતા.

ચંબેલી--

૨૫

ખારે ખાલમવા પ્યારે સજનવા

તોરા દામનવા ચાહે જમાના છુડાંના મંચમાનું નાહી

કોઇ તોહે બોલે મતવારી નાકારી તો પ્યારી--

મંચ માનું નહીં.

લાખ મનાયે કોઇ મોઢો રિઝાકે

દેખું ન કાહુકો મય આંખ ઉઠાકે--

કામનિયારે મેરા દમ યુ ના બરો

સાજનવારે શર્મિન્દા યુ ના કરો

મામુના મુઝસે મિલનેકો બરજો તો ફિર ક્યા કરો--

મંચમાનું નાહીં.

સળ--

૨૬

હિલકર મિલકર સળ એક દિલ કરહાં ગાવો મુબારક બાદ

હમલી રાજી તુમલી રાજી હોં સળ હરદમ દિલશાદ

ઉલજન મુલજન સળ કુછ શુ.જરી હય ચકકરકી ક્યાદ

શાદી ખાના આખાદીસે ગમ બરબાદ

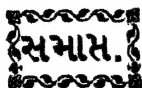
ધુમ ધામસે પ.ડે ગીઆજ બધાઈ બધાઈ બધાઈ બધાઈ

ભારી લેદડી ખુબ હો ગઈ સદાઈ હારે હારે ચિકવે
સારે આપસકે—

સહેલીયાં

૨૭

કદી આયુંદા કદી નહિ આયુંદા
વેતુ કેડી ગલો શરમાયુંદા
ગરતેરા આપણા વેમાઈઆ—કદીઆયુંદા
વેખાળારે વડેન્દાતકલા
નાલેસોના તેના લે પતલા
અખી મસ્તાનીયાં વેમાઈઆ—કદીઆયુંદા
ઉચી માડી તે દુધ પછ રેડકા
મેનું સારે ટખરદીયા છડકાં
તેરા દીલાસા વેમાઈઆ—કદીઆયુંદા
તાને મારનસાનુ ચતરા
લયલે મંછ તેં સોરા વખરા
ડીઠા તેરા નખરા વેમાઈઆ—કરીઆયુંદા

સગ્નોમાં શુદ્ધ રાજવંશ

ખાદીના ડ્રેસો.

વરરાજને તથા સાંબેલાને માટે સફળહસ્તે
ખાસ ફરમાસથી તૈયાર કરાવેલા રાજવંશી અને લપ
કાદાર શુદ્ધ સ્વદેશી ખાદીના ડ્રેસો તથા ખાદીના ફેંટા
ઓ તેમજ મખમલના રાજવંશી જરીના ડ્રેસો મંદીલો
તાસના સાફાઓ અમારે ત્યાંથી ભાટે તેમ
મળશે. નાટકને માટે તાજ, મુગટો તથા દં
રજવાડા પાઘડીઓ તથા બાલની વીંચો,
સફાઓ, વીગેરે જથ્થાબંધ તથા છુટક બ.
તેમજ વેચવામાં આવે છે.

દુકાન-રેડેશનરોડ
તાર. એપીસ પાસે
દુધારા શેરીને નકિ-સુરત.

માલેક ડ્રેસ

ગોવનભાઈ નારણદાસ

